

си отрѣжемъ единъ кѡсъ мѣсо трѣба да държимъ вилица-тъ съ лѣва-тъ рѣка, а ножче-то съ дѣсна-тъ.

Кога ѣдемъ зуба-та (*) не трѣба да пълнимъ много лажца-тъ и уста га си, що-то да не можемъ да си отдѣхнемъ.

И коги не трѣба да зимае соль съ прѣсти-тъ си, или съ вилица-тъ, но съ края-тъ на ножче-то или съ една чѣста лажца.

Едно злонравіе е да държимъ съ двѣ рѣце чеша-тъ и да кашляме вѣтрѣ. Трѣба още да отбѣгваме да я не оставяме до полвина-тъ пълна, но да си я испивае; зашо-то може да ся излѣе, че да намърси покрива-тъ на трапеза-тъ.

Ако нѣкое ясте не ни е на щеніе-то, трѣба да благодаримъ блородно, безъ да думае друго нѣщо.

Едно лакомство е да поглѣдваме паница-тъ на другаря-тъ си, и да жѣлаемъ негова-тъ чѣсть, че е по добра, или да искаме да я раздѣлимъ съ него; безъ да нѣ помоли той.

Ако намѣримъ нѣкакви мръсотіи въ гозба-тъ трѣба да ги извадимъ безъ да нѣ видѣтъ, и да ся трудимъ да ги скроемъ нѣкакъ изъ паница-тъ,

Ако здравіе-то ни иска да пиемъ кога ѣдемъ, не трѣба да пиемъ често; дѣца-та, трѣба съкога да пийтъ вино-то си размѣсено съ вода. Трѣба да даваме на дѣца-та малки чѣши, за да могатъ да ги испіятъ на една глѣтка.

Кога-то сложѣтъ овошки-тъ, не трѣба да ги хващаме, съ рѣце, освѣнъ кога-то ще искаме да почтемъ нѣкого. Въвѣ отъ това, трѣба да ги зимае съ ножче-то, или съ вилица-тъ.

(*) сува-тъ зорба-тъ.